

PODVEŽIČKA ŠTERNA

*Informativni list Mjesnog odbora
PODVEŽICA*

Broj 4

Godina 2009.

Uvodna riječ

HVALA BORIS!

U prosincu 2008. godine ostali smo bez vrijednog i dugogodišnjeg člana Vijeća mjesnog odbora gosp. Borisa Bolhe. Uvijek aktivan i do zadnjeg daha kao član Vijeća i predsjednik Udruge umirovljenika na Podvežici svojim je radom u mnogočemu obogatio aktivnosti Vijeća. Ovim putem još jedanput se zahvaljujemo na njegovu nesebičnom radu i doprinosu u svim aktivnostima Mjesnog odbora Podvežica i Udruge umirovljenika Podružnice Podvežica.
U ovom broju objavljujemo posljednji tekst kojeg je naš Boris pripremio za Podvežičku šternu.

OSVOJILI SMO "BRONZU" www.rijeka.hr/podvezica

Gđa Tamara Martinčić, zamjenica predsjednika VMO, prilikom preuzimanja nagrade

Na "olimpijadi" za najbolje web-stranice mjesnih odbora Mjesni odbor Podvežica osvojio je treće mjesto i s njime i 3.000,00 kn. Natječaj je organiziran od strane Direkcije za mjesnu samoupravu Odjela za gradsku upravu i samoupravu te Službe za Internet podršku Zavoda za informatičku djelatnost. Nagrade najboljima uručili su gradonačelnik Vojko Obersnel te pročelnik Odjela za gradsku upravu i samoupravu Mladen Vukelić.

Ono što se "mjerilo" su sadržaj, ostvarena promocija web-stranice (putem biltena, na plakatima, u okviru tekstova u dopisima, održane prezentacije web-stranice za građane), ažurnost i popraćenost realiziranih aktivnosti vijeća mjesnih odbora, izgled

članka te inovacije (korištenje multimedije, povezivanje linkovima s drugim sadržajima i slično).

S obzirom na veliku i stalno rastuću važnost Interneta, sadržaj na web stranici našeg mjesnog odbora je ogledalo rada vijeća mjesnog odbora.

I na kraju, pozivamo sve građane Podvežice, i velike i male, i starije i mlađe, i one koji znaju i one koji misle da ne znaju da se uključe u izradu našeg "ogledalca" (web-stranice), priхватiti ćemo vaše ideje i prijedloge, te uz zajednički rad kreirati članke, te će svi građani Podvežice, a i Hrvatske realizirano ideju odnosno prijedlog vidjeti na www.rijeka.hr/podvezica.

PRIJEDLOG KOMUNALNIH PRIORITETA ZA 2010.

I ove godine sastavili smo listu prijedloga, na temelju vaših zahtjeva i zamolbi, za komunalne prioriteta u 2010. Tako su uvrštene slijedeće lokacije za postavom rasvjetnih tijela:

Ulica M.Kontuša 6 prema ul.VI.Grozdanića 14, istočni prolaz uz OŠ Vežica, ulica J.Gabrovšeka između br. 10-12-14, kbr. 39 u ulici M.Kontuša, ispred MO Podvežica, te stepenice u ul. A.Peruča 10.

Predložena je sanacija nogostupa na pozicijama: Tihovac 7 – 15, Ede Starca od 16 – 30, Braće Pavlinić od semafora prema br. 1 (južni dio), uz igralište NK "Orient", nogostup od Bočarskog doma "R.Bačić" prema tržnici. Predloženo je također uređenje platoa (cvijeće i klupe) ispred marketa u D.Gervaisa, gradnja rampe za invalide od kbr. 21 u ulici F.Matkovića prema Kvaternikovoj kod kbr. 58b, asfaltiranje parkirališta i rješavanje oborisnih voda na kbr.9a u ul. J.Gabrovšeka, uređenje šumice u Radničkoj pored br. 4, uređenje pristupa kbr. 39 u ul. M.Kontuša, asfaltiranje prilaza kbr. 1 u ulici Tihovac, rješavanje oborisnih voda oko kbr. 54 u ul. D.Gervaisa kao i uređenje zelenih površina oko istog broja, uređenje zelenih površina na kbr. 70, te sadnja stabala u Kvaternikovoj 6, D.Gervaisa 54, Tihovac 1 i Jože Gabrovšeka 9.

Što će biti uvršteno u realizaciju za 2010. doznat će te u slijedećem 5. broju biltena.

KOMUNALNA PROBLEMATIKA

prometnice na "otok".

1. Postavljanjem "gljiva" riješio se najvažniji problem (u početku je bilo šala da nedostaju patuljci i Snjeguljica), da se omogući djeci i građanima da sigurno prelaze cestu preko pješačkog prijelaza jer su se morali probijati između parkiranih vozila, a djecu se između njih nije ni vidjelo.

Međutim, isplivao je nedostatak parkirališnih mesta na trgu, što iziskuje što prije rekonstrukciju prometnice i uređenje parkirališta uz crkvu, jer pojedini vozači zbog nedostatka parkinga nadomještaju parkiranjem na ugibalištu autobusne stanice. To se rješava pozivom i stiže "pauk". Ali ti isti dјelatnici koji vode brigu o nepropisno parkiranim vozilima, ne vode računa i o "gljivama" koje svako malo, zbog neopreznih vozača, "prošeću" odnosno završe na prometnici, iako su zamoljeni od strane predsjednika Mjesnog odbora da ih uklone s

2. Skretanje ili otvaranje Radničke ulice na raskršću s Kvaternikovom bilo bi što hitnije provesti ili uspostaviti novu regulaciju prometa.

Slika lijevo: Pogled niz Radničku prema Vatrogasnemu domu

Slika desno: Pogled niz Radničku prema NK "Orijent"

3. Zelene površine na području našeg mjesnog odbora zauzimaju velik dio površine područja mjesnog odbora. Godinama se dio novčanih sredstava koristi za uređenje zelenih površina, a iz sredstava prioriteta malih komunalnih zahvata u zadnjih deset godina uredilo se dva parka. Uglavnom se sredstva troše na održavanje postojećeg stanja (čitaj košnja trave, rezanje starih stabala i granja), a da se pri tome nije zasadilo ni jedno novo stablo. Namjerno je na prvoj stranici orto snimka područja MO Podvežica i u prvi plan izbijaju uglavnom zelene površine- Međutim, veliki dio neobrađenih i zapuštenih površina nije uvlasništvu grada, a isto tako vlasnicima je zabranjeno (zbog GUP_a) bilo što graditi jer površine spadaju u "zeleni pojас" ili im je druga namjena.

Uglavnom te površine su ili odlagališta ili zapuštene i neuređene površine u "srcu" mjesnog odbora.

Slika lijevo: Zelena površina u ul.M.Kontuša
Slika desno: zelena površina u VI. Grozdanića

PEDESET LET JE PASALO...

Boćalište je jedan od prvih projekata Riječkog lokalnog partnerstva

Naselje Vulkan izgrađeno je 1950. godine za djelatnike tvornice "Vulkan". Tvornice više nema, ali je Naselje Vulkan zadržalo to ime do danas. Riječ je o jednom prekrasnom naselju, između ulice D.Gervaisa i Radničke. U vrijeme kada je naselje izgrađeno nije bilo televizije, kompjutera ni interneta, već su se stanari zabavljali igrajući boće i karte (briškulu i trešetu), a išlo se i na plesnjake kojih je tada kako pričaju bilo na svakom koraku.

Da ne hitaju boće po kamenjaru pokrenuta je inicijativa od strane stanovnika naselja za izgradnjom boćališta (zgrade duž ulice D.Gervaisa i Kvaternikove nisu još bile ni nacrtane). I bi tako 1958!

Tako smo imali priliku prošle godine u rujnu proslaviti 50.godina boćališta. Kroz slike s turnira nazvanog "Još duramo" pokazat ćemo vam s kolikom se žarom igra. Ako se ne igraju boće, hiti se ka partida karat, da se ne zgubi vrime.

Saki je neš storil, i dal ku uru dela za boćalište.

Nekih više ni, ali ono ki su ostali i dalje prosijavaju pesak, ravnaju boćalište, čiste lišće, storili su oglasnu ploču, okolo su zasadili rožice.

Ča vrime leti,
njima se čini ko
da je bilo čera.

DAN ŽENA

Ove godine s izložbom slika "Cvijeće oko nas" Vijeće mjesnog odbora Podvežica u suradnji s Udrugom umirovljenika Podružnicom Podvežica proslavljen je Dan žena. Izlagale su gđa Nada Baranović, Ljerka Delak, Marija Omerza i Đuja Suručić.

Na otvorenju izložbe promoviran je i drugi broj zbirke pjesama podvežičkih amatera pjesnika "Podvežička šterna" (koje je sakupio gosp. Boris Bolha, a štampana je uz pomoć Vladimira Predraga. U zbirku su uvršteni slijedeći autori: Kuzman Landeka, Ljerka Delak, Nikola Čulinović, Josip Debelić, Mira Mikulić Jevtić i Rosa Sobotinčić.

Nakon otvaranja izložbe i promocije zbirke nastupili su KUD "Eugen Kumičić" i članovi Čakavske scene s Trsata. Sa završetkom programa podijeljeno je cvijeće prisutnim ženama, te se nastavilo s pjesmom i plesom.

"SREBRNI PIR" NAŠE UDRUGE UMIROVLJENIKA

Dvadeset let je već pasalo od kada se jedna miča grupa umirovljenika na čelu s gosp. Arturom Mohorićem obratila gosp. Borisu Bolhi tadašnjem tajniku Bolhi ex MZ Donja Vežica tražeći prostor za rad Podružnice umirovljenika.

Prostora ni bilo za hitat, sve je bilo na knap i "okupirano" od organizacija od kojih mnoge žive samo u sjećanju (Društvo naša djeca, Izviđački odred, RK "Orient", kućni savjeti, Narodnog odbora, Crvenog križa, Civilne zaštite itd.).

Kao i uvek gosp. B.Bolha obećao je da će se obratiti nadležnim tijelima mjesne zajednice, koji su vratili I "lopticu" odnosno rješavanje prostora opet njemu, tajniku, da pronađe prostor.

Prostor je pronađen, i to u dogovoru s umirovljenicima ,samo dva puta tjedno do podne, od 10 – 11h, prostor koji se nije grijao. Međutim, to ih nije sprječilo da se u velikom broju okupljaju punih 21 godinu. U prvo vrijeme pridružili su im se vršnjaci iz Gornje Vežice, jer su imali isti problem kao i mi s Donje Vežice (koji se i dan danas rivaju u maloj prostoriji ispred ureda tajnice !)

Nemamo prostora da nabrojimo sve aktivnosti koje su bile zastupljene na sastancima. To je bilo vrijeme kad se je mnogo više polagalo starijim socijalno ugroženim osobama (postojala je komisija koja je vodila brigu o njima a koju je vodio gosp. Josip Škugor), nabavljali su se i prehrambeni artikli preko podružnice (prodavala su se čak i jaja ispred ureda!!), ali kao i danas izleti su bili veoma omiljeni.

Kao i danas i u ono vrijeme umirovljenici su bili najvredniji aktivisti ondašnje mjesne zajednice, kao što su i danas mjesnog odbora, bez obzira tko je tajnik.

Međutim, svih tih godina jedno se pitanje postavljalo na sjednicama: KAKO DOĆI DO KLUBA? Aktivnosti su se smanjivale jer nije bilo mogućnosti za djelovanje. Ipak, 2003. godina je bila prelomna, jer je novo izabrani Upravni odbor pokrenuo pitanje sporta, rekreacije, zabavnih igara uz već uhodane izlete i putovanja, kontrole krvi i ostalog. Novi ljudi s dijelom starog sastava (Nada Ilijic, Marija Knežević, Nevenka Hrženjak, Neda Šafar, Branko Glasenhardt, Rajka Sochor, Zdenka Florićić i Boris Bolha) učinili su mnogo. Naknadno su se odboru priključili i Josip Debelić, Dragica Patrk i Jure Babić.

Samo Valentinovo (lijep dan) 14. veljače 2005. ostat će zauvijek zabilježen u radu Podružnice Podvežica, jer je na taj dan, na svečan način, otvoren KLUB ZA STARIE OSOBE u novim prostorijama Mjesnog odbora - Kvaternikova 58b!

Od tog dana realiziralo se sve ono što se je planiralo: tombola za žene, šah, briškula i trešete, boćanje; došla je i domaćica koja vodi čajnu kuhinju, na uporabi je tisak i televizija; Organizirana je i rekreacija.

Od tada slave i SVJETSKI DAN UMIROVLJENIKA I STARIJIH OSOBA (1.10.), organiziranjem izložbi (likovne, keramičarske, lutkarske). Na prvoj takvoj proslavi 2007. tiskan je i 1. broj Zbirke pjesama amatera "Podvežička šterna", nastavili su u istom ritmu i 2008. te prikupili pjesme za 2.broj zbirke koja je izdana početkom ove, 2009.godine.

Radujemo se njihovoj obljetnici i nadamo se da će i dalje nastaviti s uspješnim radom jer oni su naši suradnici – partneri. Čestitke za SREBRNI PIR I RADUJEMO SE ŠTO STE S NAMA!

Članak pripremio: Boris Bolha

DJEČJI MAŠKARANI TANCI

- NAŠA NAJDRAŽA AKTIVNOST

Podvežički maškarani tanci najveselija je aktivnost Vijeća mjesnog odbora.

I ove godine smo plesali, igrali se i pjevali. Kroz četiri subote (24. i 31.siječnja te 7. i 21.veljače 2009.) uključili smo se u riječko maškarano ludilo. U tom šarenilu bilo je medvjedića, buba mara, vještica, pčelica, gusara, princeza, vila, anđela, zatvorenika. Svi su se oni uz pomoć učiteljica OŠ Vežica sjajno zabavili. Igre sa šam pitama, tko digne ... izgubi stolicu, te tko će najduže držati balon glavom bile su hit ovih maškaranih tanci.

Nadamo se da će vam ovaj mozaik slika dočarati atmosferu dječjih maškaranih tanci gdje je gužva bila neopisiva, gdje se plesalo do zadnje minute, gdje su svi htjeli pjevati čim su vidjeli mikrofon, gde su svi bili zvijezde večeri, gdje na kraju nitko nije htio kući, gdje se ustanovilo da su dva sata bila premalo, pa smo ih morali produžiti na tri

OBITELJ LUPPIS (Anton Fran Luppis)

Anton Fran Luppis i supruga Eugenia Randić (slika uz naslov)

Priča o uglednoj pomorskoj obitelji Luppis, koja je sagradila zgradu Mjesnog odbora Podvežica prije točno 150 godina, odnosno bila prvi vlasnik zgrade kao njihove vile za odmor, (po njima je i cijelo područje nazvano Lupisevo), počinje u Dalmaciji na poluotoku Pelješcu.

Unatoč činjenici da se ovo prezime u starija vremena pisalo u obliku Vukić(ević), kasnije zamijenjen kombiniranim slavensko-romanskom varijantom Luppis-Vukić, odnosno, talijanskim inačicama Lupis ili Luppis.

U Rijeci se Luppisi pojavljuju sredinom 18. stoljeća. Kapetan Jakov Luppis, prvi je poznati član riječkog ogranka ove obitelji, oženio se 1776. g. Margaretom Superina. Iz tog drugog braka potekli su sinovi Petar Leopold, Ferdinand i Fran Maksimiljan.

Najpoznatiji Luppis je svjetski poznat izumitelj torpeda, Ivan Blaž Luppis koji je bio sin gore navedenog Ferdinanda, a prvi vlasnik odnosno izgraditelj zgrade je bio njegov bratić Anton Fran Luppis (1829.-1910.- od oca Fran Maksimilijana.).

Poslije očeve prerane smrti preuzima posao brodovlasnika i uzdržava majku i braću. U ranijim godinama posvetio se kapetanskoj karijeri, no kasnije će ostaviti more i raditi u brodarskoj djelatnosti za svoj račun. Bio je uvažena osoba, široke naobrazbe i kulture. U politici je bio dio narodnog preporoda kojih je bilo više na našim obalama.

Obnašao je mnoge značajne funkcije. Već 1861. izabran je za člana Riječkog gradskog zastupništva—gotovo 50 godina. Podnačelnik, predsjednik Parobrodarskog društva "Orijent" od njegovog osnutka, te podpredsjednik ind. dijela Trgovačke komore, predsjednik Pučke štedionice, član Savjeta muzeja i Općinske knjižnica, predsjednik Filharmonijskog društva, upravitelj dobara Crkve Uznesenja Marijina, član uprave Austrougarske banke, predsjednik Zadruge za gradnju općinskih kuća, član Kluba za prirodne znanosti, počasni konzul Kraljevine Švedske i Norveške.

Ulje na platnu rad A.F.Luppisa (slika gore desno)

Izdaje: Vijeće MO Podvežica, Kvaternikova 58b, Rijeka

tel. 051/437-647, fax: 407-877

Uredništvo: Zoran Bistričić, Dajana Dujmović, Branko Franić, Branko Glasenhardt, Tamara Martinčić

Fotografije i priprema: Giudita Pilaš

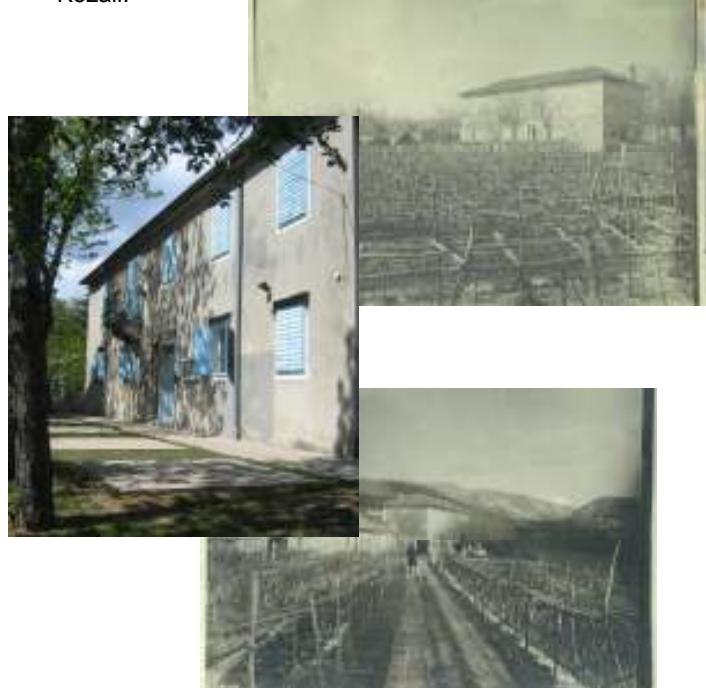
Naklada: 500 primjeraka

Za zasluge, Odlukom cara Franje Josipa I dodijeljeno je ugarsko plemstvo s predikatom de Tihovatz.

Tim simbolom (de Tihovatz) dičili su se. Na taj način potvrđena je veza sa zavičajnim lokalitetom, mjestom gdje se nalazila starinska kuća Luppisovih s posjedom, preuređena u ladanjsku vilu.

Od rane mladosti sklon likovnoj umjetnosti i slikanju. Dijela se nalaze u Pomorskom i povijesnom muzeju Rijeke, u privatnim zbirkama u zemlji i inozemstvu. Poznavao je glazbenu povijest te svirao gitaru. A.F.Luppis je pokopan u obiteljskoj grobnici na Kozali.

Pogled na stare fotografije iz 1907. i na novu iz 2009. pokazuju da je zgrada ostala ista, ali okoliš je neprepoznatljiv (vinogradi su nestali)

Članak pripremio: Branko Franić

www.rijeka.hr/podvezica
e-mail: mo.podvezica@rijeka.hr

